

am continuat a face păcate, care până astăzi s-au înmulțit foarte mult. Lumea însă m-a luat de bun și toți strigă că sunt sfânt. Eu însă simt că sunt cel mai păcătos om din lume. Astăzi oamenii caută să fie iubiți și de aceea eșuează. Corect e să te intereseze nu dacă ei te iubesc, ci dacă tu Îl iubești pe Hristos și pe oameni. Doar astfel sufletul îți este împlinit.

Să-L rogi pe Dumnezeu să te facă vrednic de iubirea Sa.[...] În rugăciunea ta să-I ceri lui Dumnezeu să se facă voia Sa pentru tine. Acest lucru îți este cel mai de folos.

Când te înhață satana și te apasă, să nu rămâi nemișcat, așa cum rămân unii ce devin melancolici și cad pe gânduri ore întregi, ca și când i-ar preocupa probleme importante, deși nu e vorba despre așa ceva, ci pur și simplu sunt robiți de satana. Să fii pregătit să reacționezi, să te opui, să respingi asediul satanei, așa cum pe un om pe care îl prind răufăcătorii și-l blochează, face o mișcare bruscă și, dând din mâini îi împinge, scapă din strângerea lor și se îndreaptă spre altă direcție, spre Hristos, care îl eliberează.

Sursa: Gheorghe S. Kroustakakis, *Bătrânul Porfirie – Părinte duhovnicesc și pedagog*, Editura Bunavestire, 1999.

PROGRAMUL LITURGIC

- **Vineri: 20 februarie / 18:00** – Sfântul Maslu
- **Sâmbătă: 21 februarie / 18:00** – Vecernia
- **Duminică: 22 februarie / 08:00** – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Duminica Izgonirii lui Adam din Rai (Lăsarea secului pentru Postul Sfintelor Paști)* → *Aflarea moaștelor Sf. Mc. din Evghenia; Sf. Cuv. Atanasie, Talasie și Limneu*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

Cel care va răbda până în sfârșit, acela se va mântui.
(Matei 10, 22)

♦ Nr. 107 / 15 februarie 2015 ♦

SFÂNTUL IERARH NIFON AL CONSTANTINOPOLULUI

DUMNEZEU NU JUDECĂ PE
CREȘTIN PENTRU CĂ GREȘEȘTE, CI
PENTRU CĂ NU SE POCĂIEȘTE

Într-o zi, mergând să-l vizitez (pe Sfântul Nifon), l-am găsit în chilia sa citind. S-a bucurat din toată inima când m-a văzut. M-a primit cu

deosebită dragoste, apoi s-a aplecat din nou asupra cărții. Eu l-am întrerupt de la citire și am început să-l întreb despre pocăință, la care el mi-a zis:

- Crede-mă, frate, că Bunul Dumnezeu nu va judeca pe creștini pentru că au păcătuit.

M-am mirat mult de aceste cuvinte și l-am întrebat surprins:

- Atunci, după cum spuneți, păcătoșii nu vor fi judecați? Trebuie, adică, să credem că nu există judecată?

- Există și prea există, mi-a răspuns el.

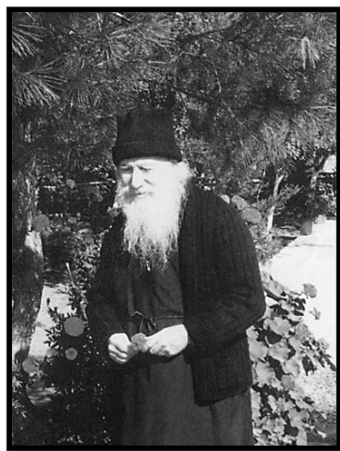
- Atunci cine va fi judecat?

- Ascultă, fiule, să ți-o spun limpede: Dumnezeu nu judecă pe creștin pentru că greșește, ci pentru că nu

se pocăiește. Pentru că a păcătui și a se pocăi este omenește, dar a nu se pocăi este semnul diavolului și al dracilor lui. Fiindcă nu trăim neconținut în pocăință, de aceea vom fi judecați. Cercetează Preabunul Dumnezeu războiul lăuntric al fiecăruia și-i răsplătește pe măsură. Pentru că adeseori se întâmplă ca pe din afară omul să se arate păcătos, dar înlăuntru său poate se osândește pe sine cu suspinări, socotindu-se netrebnic și se luptă sau se poartă față de alții cu bunăvoință și smerenie. Adică, mulți înlăuntru lor fac ceea ce este plăcut lui Dumnezeu, deși pe afară se arată păcătoși. Iar Dumnezeu, Care vede cele ascunse, la sfârșit nu-i lasă să piară. Iar dacă unii, pe dinlăuntru fiind plini de ură și răutate, lucrează la vedere binele, nu le folosește deloc. Pentru că prin ei se zădărnicește lucrarea lui Dumnezeu. Dumnezeu poate face totul pentru mântuirea noastră. Mulți oameni dau daruri și onoruri împăratului pământesc și dobândesc ceea ce cer ei. Pe alții, însă, chiar dacă nu-i dau nimic, împăratul îi ajută și-i miluiește cu multă bunăvoință. Tot așa și Dumnezeu, pe unii îi slăvește pentru faptele lor, pe alții îi miluiește pentru pocăința lor adâncă, iar de alții se milostivește pentru rugăciunile sfinților Săi; pe unii îi

încearcă aici, iar în lumea cealaltă le dăruiește veșnicele bunătăți, dacă primesc cu răbdare încercările.

Sursa: Ieromonah Benedict Stancu, *Cuvinte de nădejde celor fără de nădejde*, Editura Sofia, București, 2008.

CUVIOSUL PORFIRIE KAPSOKALIVITUL

CUVINTE DE FOLOS

Să nu te indignezi, nici măcar în tine, pentru nici o acuzație nedreaptă ce ți s-ar aduce. Este un lucru rău. Și răul începe prin gânduri rele. Când te amărăști și te indignezi, fie doar cu gândul, îți strici atmosfera duhovnicească. Împiedici Sfântul Duh să lucreze și îngădui diavolului să mărească răul. Tu trebuie să te

rogi totdeauna, să iubești și să ierți, alungând de la tine orice gând rău. Nu trebuie să-ți duci lupta creștinească cu predici și contestații, ci cu o adevărată iubire ascunsă. Când contestăm, ceilalți reacționează. Când îi iubim sunt mișcați și-i câștigăm. Când iubim, credem că noi le oferim ceva celorlalți pe când, în realitate, întâi ne oferim nouă înșine. Iubirea cere sacrificii. Să sacrificăm cu umilință ceva de-al nostru, care în realitate este al lui Dumnezeu.

Când te trezești noaptea, să nu te întorci pe partea cealaltă pentru a adormi la loc. Să te ridici, să îngenunchezi în fața Celui Răstignit și a Sfinților și să te rogi smerit și cu iubire. O jumătate de oră, un sfert, zece minute, cinci, cât poți.

Să te rogi fără neliniște, în pace, cu încredere în grija și iubirea lui Dumnezeu. Nu te osteni când te rogi.[...] Să-l rogi pe Dumnezeu să te facă vrednic de iubirea Sa.[...] Să faceți câte metanii puteți în rugăciune, chiar dacă asta vă obosește. Când rugăciunea este însoțită de sacrificiul nesilit, se face mai plăcută și mai roditoare în fața lui Dumnezeu.

Omul lui Hristos trebuie să-L iubească pe Hristos, și când Îl iubește pe Hristos, scapă de diavol, iad și moarte.

Să fim smeriți, însă să nu vorbim de smerenie. Vorbirea despre smerenie este o capcană a diavolului, care aduce cu sine deznădejdea și delăsarea, în vreme ce adevărata smerenie aduce cu sine nădejdea și lucrarea poruncilor lui Hristos.[...] Roagă-L pe Dumnezeu să-ți trimită sfânta smerenie. Nu pe aceea care spune „sunt cel din urmă, sunt nimic”. Aceasta e smerenie diavolească. Smerenia cea sfântă e dar de la Dumnezeu. Dar. Harismă. Nu provine din strădaniile noastre. Pregătește-te și cere-I lui Dumnezeu acest dar sfânt.

Deschide-ți inima cu simplitate, nesilit, spontan, înaintea Domnului nostru.[...] Să fii plăcut. Să iubești tăcerea, pentru că doar astfel inima ta va vorbi lui Hristos. Spune vorbe puține, dar cu miez. Să iubești osteneala trupului și oboseala, fiindcă acestea întăresc trupul și sufletul deopotrivă.[...] Tăcerea să-ți fie tainică, adânc în inimă. Nu-ți vâdi tăcerea să o priceapă toți. Spune două-trei cuvinte, dar lăuntric nu conțeni a te ruga Domnului pentru toți.

Să spui mereu adevărul. Să faci totul cu calm. Să te rogi pentru a deveni mai bun.

Să faceți mereu binele, fiindcă altminteri e vai de voi!

Și deși de mic copil făceam multe păcate, când m-am reîntors în lume